

то ще стане сега — Коленичи! (*тя коленичи, той изважда мечя и го полага на глава та ѝ*). — Исправи се, ти сега си благородна! азъ тя въздигамъ изъ прахътъ на твое то тъмно рождение — и въ гроба ще награда родители тѣ ти — ти ще носишь въ знамето ти кремътъ и ти ще бъдешъ съ най-великий Француский мъжъ равна; само кралска та кръвъ отъ Валуа е по-благородна отъ твоята! Моя е грижата също да ти намѣра и единъ благороденъ мъжъ.—

Дюноа. Мое то сърдце я избра, защото е отъ низкий родъ; новата честъ, която увѣнча глава та ѝ сега, не въздига нито заслугата ѝ, нито пакъ моята любовъ. Тука прѣдъ лице то на краля и на святейши владика, подавамъ ръката ѝ да бѣде княжеска съпруга, ако, разумѣва се, мя има за достоенъ, и желае да мя приеме.

Карлъ. Необоримо момиче, ти трупашъ чудеса връзъ чудеса! Да, вѣрвамъ сега, че нищо не ти е невъзможно. Ти можа да побѣдишь горделиво то сърдце, което ся не подчини до сега на любовний натискъ. —

Ла-Хиръ. (*излиза да говори*). До колкото зная, най-велико то украшение на Ивана е нейното добродушно сърдце. Припознавание то ѝ отъ най-велики тѣ, е за нея достойно; но никоги тя не ще възвиши до тамъ желание то си. — Тя ся не стреми замаяно къмъ земно величие, а вѣрна та наклонность къмъ подобни разговори и тихата съдба, която ще ѝ принесе съ тѣзи ръка я задоволяватъ.

Карлъ. И ти, Ла-Хире? Два та избранни заливници, равни по геройска добродѣтель и военна слава! Ти, която ма примири съ неприятели тѣ ми, която съедини държавата ми, желаешъ ли да раздѣлишь сламата ми най-любезни приятели? Единъ може да има само и азъ отдавамъ всякому отъ тѣхъ достоинство то за подобна цѣна. И тѣй кажи, твое то сърдце трѣбва тука да рѣши.